U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **O. A.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 7. 2007, č. j. 61 Az 130/2006 – 33,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 9. 11. 2006, č. j. OAM-1241/LE-VL02-VL02-2006, byla podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) zamítnuta jako zjevně nedůvodná žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany, tedy proto, že žalobce neuváděl skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování.

Krajský soud v Ostravě v záhlaví označeným rozsudkem (kasační stížností napadeným), zamítl žalobu proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného.

Proti tomuto rozsudku žalobce (dále též „stěžovatel“) podal kasační stížnost. Krajský soud v Ostravě ji Nejvyššímu správnímu soudu předložil k rozhodnutí se stanoviskem, že se jedná o kasační stížnost podanou opožděně.

Ze spisu Krajského soudu v Ostravě zdejší soud zjistil, že písemnost obsahující napadený rozsudek tohoto soudu, v němž stěžovatel byl řádně poučen o možnosti podat kasační stížnosti do dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, zástupkyně stěžovatele (pro řízení o žalobě ustanovena k stěžovatelově žádosti usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 3. 2007, č. j. 61 Az 130/2006 – 22) – jak vyplývá ze záznamu na doručence, který je stvrzen stěžovatelovým podpisem – převzala dne 10. 8. 2007.

Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí. Podle

téhož ustanovení nelze zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti prominout. Ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. pak stanoví, že lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. platí, že lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak. Protože dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti (dnem doručení), byl v projednávané věci pátek 10. 8. 2007 a jednalo se o lhůtu dvoutýdenní, posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti byl potom pátek 24. 8. 2007. Tento den se totiž svým označením – pátek – shoduje se dnem, jenž určil počátek lhůty. Nejpozději v tento den mohlo být podání (kasační stížnost) odesláno s účinky zachování lhůty. Podle otisku prezentačního razítka byla kasační stížnost podána u Krajského soudu v Ostravě osobně až dne 24. 9. 2007. Stalo se tak až po marném uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti. Ostatně opožděnost podání kasační stížnosti je patrna i z data jejího sepsání – dne 21. 9. 2007. Nezbývá tudíž než konstatovat, že lhůta pro podání kasační stížnosti byla zmeškána a Nejvyšší správní soud musel kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b), za použití § 120 s. ř. s., jako opožděně podanou odmítnout.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. listopadu 2007

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu